

nōs elegit atq; ad adoptionem in sese præfinivit.
Christo autem tribuitur hæc nostri in filios Dei cooptatio, qvandoqvidem is intercedente suō meritō, facultatem nobis acquisivit & jus adeundi eam filiationem; qvæ emphasis phraseos est apud Johannem c. I. 12. Verbum qvod apparuit in mundo, & instar lucis ortum est, potestatem dedisse. *τέκνα Θεού γενέθλαι* filios Dei fieri, iis qui crederent in ipsum. Spiritui Sancto etiam ea nostri in filios Dei adoptio tribuitur, qvandoqvidem is eam Dei Patris per Christum Filiūm gratiam nobis obsignat, & testimonium dat Spiritui nostro, quod Dei filii sumus. Rom. II X. 16. unde, postquam dixerat Apostolus Eph. I. nos à Patre præfinitos in adoptionem per Jesum Christum erga sese, v. 13. 14. subjicit; *τί ἡ τισθάνητες εστόργιον τῷ πνεύματι τῆς εὐαγγελίας τῷ αγίῳ, in quo [Jesu Christo]* & postquam credidistis, obsignati estis Spiritu promissoris Sancto, qui est arrhabo hereditatis nostræ, in redemptionem acquisitionis. In quo [inqvit Apostolus] Evangelio credentes; vel in quo Christo, h. e. per Christi gratiam credentes signati estis, ut sit perspicuum, quod sitis sors & hereditas Dei. - - - in redemptionem acquisitionis, i. e. nostri, qui sumus acquisitione, & possessione, & facultates Dei; ut benè in h. l. commentatur Theophylactus, qvibus gemina & apud I. Oecumenium reperiuntur ad h. l.

§. XV.